

Оксана АПОСТОЛЮК

к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу

Західноукраїнського національного університету

ІНФОРМАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ – ОСНОВА УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних умовах світового розвитку особливо важливе значення має інформаційне забезпечення процесу управління, яке полягає у зборі і переробці інформації, необхідної для прийняття обґрунтованих управлінських рішень. Перед керуючим органом постають завдання отримання інформації, її переробки, а також генерування й передачі нової похідної інформації у вигляді керуючих впливів. Такі впливи здійснюються в оперативному й стратегічному аспектах і ґрунтуються на раніше отриманих даних, від правдивості і повноти яких багато в чому залежить успішне вирішення багатьох завдань управління.

Прийняття будь-якого рішення вимагає оперативної обробки значних масивів інформації, а компетентність керівника в значній мірі залежить від володіння достатньою кількістю актуальної для даної ситуації інформації та вміння нею користуватися.

Інформаційний менеджмент – це комплекс завдань управління на всіх етапах життєвого циклу організації, він охоплює всі дії та операції, пов'язані як з інформацією в усіх сферах, так і з організацією в цілому на основі даної інформації. Інформаційний менеджмент – це інноваційна діяльність, орієнтована на постійному пошуку ефективних методів управління. Виникнення інформаційного менеджменту, як самостійного виду діяльності, зумовлено внутрішніми задачами інформаційного менеджменту: необхідністю ефективності при прийнятті управлінських рішень в сфері інформатизації, а також зовнішніми задачами; збільшенням впливу інформаційних технологій на ефективність основної діяльності суб'єктів господарювання.

Концепти інформаційного менеджменту розглядаються у широкому спектрі від традиційного розуміння інформаційно обслуговування до загальної теорії управління. В.В. Мельник виділяє наступні найбільш популярні трактування інформаційного менеджменту [3]:

- 1) інформаційне забезпечення (у широкому змісті слова);
- 2) інформаційні ресурси та їх управління;
- 3) інформаційні послуги та їх підприємництво;
- 4) інформаційні системи та їх управління;
- 5) організація науково-дослідницької діяльності;
- 6) обробка та аналіз інформації;

- 7) офіс-менеджмент;
- 8) організація комунікації;
- 9) управління інформаційними технологіями;
- 10) стратегічне планування і менеджмент.

Теоретико-методологічні основи виникнення і розвитку інформаційного менеджменту пов'язані з розвитком наук інформаційно-комунікаційного циклу, інформатикою як фундаментальною основою процесів інформатизації та інформаційно-комунікаційної діяльності.

Існують різні трактування інформаційного менеджменту. Часто в ньому вбачають синонім внутрішньо-організаційного управління обробкою даних, в інших випадках він ототожнюється з комунікаційними та інформаційними процесами організації, що пов'язано з більш широким трактуванням інформації як ресурсу – самостійного фактору виробництва, який лежить в основі процесу прийняття управлінських рішень, охоплює планування, організацію, координацію і контроль інформаційної діяльності і процесів, а також комунікації всередині організації з метою покращення її роботи. Інформаційний менеджмент стосується всіх функцій управління сучасних організацій, а також процесів комунікацій і прийняття рішень. Інформаційний менеджмент передбачає загальну методологію роботи з інформацією в управлінських структурах.

О.В. Матвієнко поняття інформаційного менеджменту вживає в таких значеннях [2]:

- управління за допомогою інформації (підприємством, організацією, офісом, тобто інформативне управління);
- управління власне інформацією (ресурсами і потоками для оптимізації роботи підприємства, організації фірми);
- управління процесами інформатизації, тобто управління інформаційними технологіями.

Стратегічне завдання інформаційного менеджменту – надання інформації для прийняття ефективних управлінських рішень на рівні як держави так і окремої установи. Прийняття управлінських рішень на державному рівні полягає у важливості їх для всього суспільства або найважливіших його сфер. Результати управлінських рішень на державному рівні стосуються інтересів суспільства загалом та впливають на життя великої кількості громадян країни, прийняття управлінських рішень на рівні організації – зумовлюють її ефективний розвиток.

Процес вироблення і прийняття рішень у системі управління по своїй суті є інформаційним. Рішення – це інформація, спеціально відображена, проаналізована й опрацьована суб'єктом управління: має інформаційну суть, що констатує нинішній стан системи, синтез інформації, актуальної на даний час, з інформацією про майбутнє, яке виражене в меті поставленої перед системою. Усі

функції управління потребують прийняття рішень, для чого необхідна ефективна комунікація та обмін інформацією, реалізація певних інформаційних процесів на всіх стадіях процесу управління. Глобальні тенденції розвитку суспільства приводять до необхідності суттєвого розширення використання інформації та інформаційних процесів в управлінській сфері.

Існує думка, що сучасне управління має базуватися на впорядкуванні інформації та інформаційних процесів, що забезпечуватиме доступ до актуальних даних. Обов'язковим атрибутом управління є циркуляція інформації, тобто наявність інформаційних потоків між компонентами системи, а також між системою і навколишнім середовищем. Управління інформаційними потоками здійснюється методами інформаційного менеджменту.

Структура діяльності в області інформаційного менеджменту в галузі управління включає:

- інформаційне забезпечення діяльності організації;
- управління процесами обробки інформації;
- використання інформації для цілеспрямованого формування зовнішньої і внутрішньої комунікаційної політики організації.

Загальною метою інформаційного менеджменту є виробництво потрібної для реалізації інформації з метою забезпечення ефективного управління всіма її ресурсами і створення необхідного інформаційного програмного і технічного середовища для здійснення управління інформацією. Інформаційний менеджмент в організації виконує стратегічні, оперативні та адміністративні задачі. До числа стратегічних задач відносяться створення інформаційної інфраструктури організації та управління інформаційними технологіями. Технології інформаційного менеджменту – це комплекс організаційних заходів, операцій, прийомів, використання інновацій, спрямованих на підвищення дієвості інформаційного менеджменту. Організаційні заходи – спеціальні заходи, які застосовуються для підвищення ефективності інформаційного менеджменту відповідно до характеру і важливості завдань, що вирішуються.

Отже з позиції системного підходу інформаційний менеджмент охоплює планування, організацію, координацію та контроль інформаційної діяльності і процесів, а також комунікації всередині організації з метою поліпшення її управління. Загальною метою інформаційного менеджменту є виробництво потрібної для організації інформації з метою забезпечення ефективного управління всіма її ресурсами, створення необхідного інформаційного, програмного і технічного середовища. Інформаційний менеджмент в організації виконує стратегічні, оперативні та адміністративні задачі. Інформаційний менеджмент можна розглядати, як окремий напрям менеджменту – науки про ефективне управління організацією.

Список використаних джерел:

1. Апостолюк О.З. Державна інформаційна політика як стратегічна ціль України. *Інфраструктура ринку*. 2019. Вип. 33. С. 48-54. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ifrctr_2019_33_9
2. Матвієко О.В. Основи інформаційного менеджменту. Навчальний посібник. К. 2014., 128 с.
3. Мельник В.В. Формування концепції інформаційного менеджменту: сутність, задачі, основні напрями розвитку. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2012. Вип. 49. С. 122-134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpvgvzdia_2012_49_14

Галина БАБ'ЯК

к.г.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ

**ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ
ПЕРСОНАЛУ**

У сучасних ринкових відносинах роль персоналу та потреба в кадрах відіграє важливе значення, адже є безпосередньою залежністю конкурентоспроможної економіки та рівня життя населення від якості потенціалу працівників підприємств. Формування якісного складу кадрового потенціалу є однією з важливих чинників ефективної роботи та конкурентоспроможності організації.

Відкрита кадрова політика є притаманною для багатьох компаній, в тому числі ТОВ НВА «Перлина Поділля», характеризується прозорою організацією для потенційних співробітників на усіх рівнях виробництва. На підприємстві є можливість влаштуватися на роботу на будь-який рівень, чи на низову ланку, чи на рівень вищого керівництва. Підприємство готове взяти на роботу будь-якого спеціаліста, якщо він має необхідну кваліфікацію, не враховуючи досвід роботи в даній організації.

ТОВ варто зосередити свої можливості у таких напрямках роботи щодо найму персоналу: при доборі спеціалістів на підприємстві варто використати метод відповідності по формальних показниках; необхідно впроваджувати систему адаптації в роботі та трудовому колективі для новоприбулих працівників; розробка кваліфікаційних вимог повинна бути попередньо продумана, ефективно та правильно складена; на практиці все частіше звертають увагу на створення кадрового резерву.

Для визначення шляхів ефективності забезпечення організації формування